

Torsdag, den 13. april 2000

36. gentager sit krav om, at EU yder en aktiv regionalhjælp som led i stabilitetspagten, hvorved de regionale infrastrukturprojekter, som f.eks. udbygningen af de europæiske korridorer nr. 8 og 10, de grænseoverskridende energi-, miljø- og vandforsyningsprojekter, fælles forbedring af grænseforvaltningen og toldvæsenet, kan fremmes;
37. glæder sig over Kommissionens seneste initiativ til en regional genopbygningsplan på miljøområdet som et led i stabilitetspagten;
38. opfordrer Kommissionen til — frem for alt ved en samordnet fremgangsmåde i de enkelte tjenestegrene — at sørge for, at der ikke opstår handelshindringer mellem regionens lande, først og fremmest mellem ansøgerlandene og de andre lande;
39. støtter Kommissionens bestræbelser på at skabe en effektiv mekanisme til civil kriseforvaltning;
40. er åbent over for tanken om, at der etableres en hurtig »reaktionsfond«, og erklærer sig i sin egenkab af en del af budgetmyndigheden rede til hurtigst muligt at indlede samråd med Kommissionen om de nærmere bestemmelser vedrørende en sådan fond;
41. erklærer sig rede til at medvirke til en styrkelse af den parlamentariske dimension i regionen; vil derfor tage initiativ til at supplere sine eksisterende bilaterale forbindelser til parlamenterne i landene i denne region med et årligt multilateralt møde inden for rammerne af stabilitetspagten;
42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

22. Etablering af en ramme for de finansielle markeder

A5-0059/2000**Europa-Parlamentets beslutning om meddelelse fra Kommissionen: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan (KOM(1999) 232 — C5-0114/1999 — 1999/2117(COS))***Europa-Parlamentet,*

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen: (KOM(1999) 232 — C5-0114/1999),
 - der henviser til sin beslutning af 4. maj 1999 om en tidligere meddelelse fra Kommissionen: finansielle tjenesteydelser: en handlingsramme (KOM(1998) 625 — C4-0688/1998)⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 47, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål og udtalelser fra Udvalget om Retlige Anliggender og Det Indre Marked, Udvalget om Industripolitik, Eksterne Økonomiske Forbindelser, Forskning og Energi og Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik (A5-0059/2000),
- A. der henviser til, at ovennævnte meddelelse danner grundlag for et kommende arbejdsprogram på dette område, som udmøntes i 43 konkrete foranstaltninger, der skal iværksættes i løbet af fem år med henblik på at få fuldt udbytte af de fordele, som indførelsen af euroen medfører, og sikre stabilitet og konkurrence på Unionens finansielle markeder,
- B. der henviser til, at de strategiske målsætninger, der opstilles i handlingsplanen (et indre engrosmarked i EU, åbne og sikre detailmarkeder, moderne tilsynsregler og overvågning samt bredere betingelser for et optimalt indre finansielt marked), kan opsummeres i to punkter, nemlig udbygning af det indre marked for tekniske tjenesteydelser (liberalisering af sektoren) og forbedring af visse tekniske aspekter (nedbringe systemrisikoen og/eller forbedre systemerne til beregning af disse risici samt at gøre det lettere at gennemføre transaktioner),

⁽¹⁾ EFT C 270 af 24.9.1999, s. 7.

Torsdag, den 13. april 2000

- C. der henviser til, at der skal gøres store fremskridt, før der opnås et egentligt indre marked for finansielle detailtjenesteydelser; bemærker, at der findes talrige konkurrencehindringer på grund af bl.a. manglende gennemførelse og håndhævelse af eksisterende lovgivning og afvigende nationale fortolkninger af eksisterende direktiver,
- D. der henviser til, at selv om der er bred enighed om, at en konsolidering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser kræver fjernelse af hindringerne for, at det fungerer gnidningsløst, er der fortsat forskellige meninger om disse hindrings art, bl.a. fordi Kommissionen aldrig har gjort detaljeret rede for dem,
- E. der henviser til, at Kommissionen er af den opfattelse, at Unionen bør bestræbe sig på at holde standarden for tilsyn med de finansielle markeder, som skal tilpasses udviklingen på markedet, på et højt niveau, og har erklæret sig villig til at indgå i en åben drøftelse af, hvilke strukturer der er nødvendige for at sikre en passende regulering,
- F. der imidlertid henviser til, at det efter manges opfattelse ikke kan accepteres, at en investor (i hvert en ikke-professionel investor) kan erhverve finansielle produkter uden at vide, hvilke retlige regler der gælder for dem, eller i tilfælde af tvist skal indbringe en klage for en domstol og efter procedurer, som er fuldstændig fremmede for ham,
- G. der henviser til, at et marked for finansielle tjenesteydelser for at fungere optimalt kræver indførelse af skattemæssige rammer, der letter de grænseoverskridende transaktioner med værdipapirer, begrænser mulighederne for skattesvig eller skatteunddragelse, og som ikke fremkalder fare for, at der sker flytning af opsparing og investeringer inden for Unionen,
- H. der henviser til, at traktaten om Den Europæiske Union næsten intet siger om finanstilsyn, idet den kun nævner muligheden for, at ECB påtager sig »specifikke opgaver i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og andre finansielle institutioner bortset fra forsikringselskaber« (artikel 105, stk. 6),
- I. der henviser til, at det er nødvendigt at indføre mekanismer for samarbejde med myndighederne i tredjelande, eftersom der, efterhånden som den internationale liberalisering tager fart, bliver større og større behov for solide og kohærente bestemmelser, der sikrer ens betingelser overalt i verden,
- J. der henviser til, at Kommissionen mener, at det for at gennemføre handlingsplanen er nødvendigt at fremskynde den formelle lovgivningsprocedure (hurtig lovgivningsprocedure) og give Kommissionen vidtgående fortolkningsbeføjelser i forbindelse med følsomme aspekter eller aspekter, der skal forbedres, hvilket giver anledning til alvorlige betænkeligheder i forbindelse med Parlamentets rolle, fordi det dermed kan miste de lovgivningsbeføjelser, som det tillægges i handlingsplanen,
- K. der henviser til sin beslutning af 4. maj 1999, hvori Kommissionen opfordres til at iværksætte specifikke foranstaltninger:
- at fremsætte et forslag om en formaliseret samarbejdsprocedure for nationale børsmarkeder (der findes ca. 33 forskellige børser i EU) og indførelse af en paneuropæisk aktienotering til erstatning for de nationale noteringskrav, hvorved noteringsdirektivet fra 1980 ajourføres,
 - at udarbejde en meddelelse om en europæisk ordning for godkendelse af den bedste praksis med hensyn til forvaltning af investeringsmidler,
 - at forelægge Parlamentet en »model« til en hurtig lovgivningsprocedure med fastsættelse af principper, omfang og andre væsentlige enkeltheder, hvormed lovgivningen kan holdes ajour,
- L. der henviser til, at udviklingen på markedet som følge af kommunikationsteknologien og kapitalliberaliseringen, Basel-udvalgets arbejde og fremkomsten af nye aktører på markedet såsom finanssammenslutninger kan kræve ændringer i prioriteringen og nye foranstaltninger, som ikke indgår i handlingsplanen,
1. glæder sig over målsætningerne og principperne i handlingsplanen for finansielle markeder, fordi forslagene i den styrker konkurrencesituationen i EU's sektor for finansielle tjenesteydelser, samtidig med at forbrugernes interesser beskyttes; bemærker imidlertid, at meget få af planens foranstaltninger er fuldstændig nye, men som helhed kan handlingsplanen imidlertid betragtes som en samlet oversigt over

Torsdag, den 13. april 2000

Unionens tilstand, for så vidt angår finansielle tjenesteydelser, idet den påpeger, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for udnytte fordelene ved euroen og integrerede finansielle markeder;

2. mener, at indførelsen af euroen vil sætte nyt skub i oprettelsen af konkurrencedygtige finansielle markeder i Unionen, og at disse markeders stabilitet ville blive øget, hvis alle medlemsstaterne tiltrådte ØMU'en;

3. er enig i handlingsplanens strategiske målsætninger; påpeger imidlertid, at disse målsætninger ikke vil kunne gennemføres, medmindre de eksisterende institutionelle ordninger reformeres fuldstændigt; opfordrer derfor Kommissionen til at opstille en liste over de bestemmelser eller den administrative praksis, der hindrer de finansielle tjenesteydere eller investorerne i at udnytte de muligheder, som et finansielt enhedsmarked frembyder;

4. mener, at Kommissionen snarest bør fremsætte forslag om en harmonisering af lovgivningsbestemmelserne, der fjerner alle de eksisterende juridiske og administrative hindringer i de forskellige medlemsstater, som forhindrer udviklingen af integrerede systemer for handel med værdipapirer og udnyttelsen af de fordele, der er forbundet med adgangen til visse af Fællesskabets omfattende kapitalmarkeder; mener, at Kommissionen samtidig bør skabe de nødvendige garantier for beskyttelse af investorerne mod risikoen for svig samt fejl og forsømmelser i forbindelse med åbningen af finansmarkederne; anser det for nødvendigt med en grundig vurdering af de juridiske og skattemæssige hindringer, som afholder de små og mellemstore virksomheder og selskaber fra at drage fuld fordel af den fælles valuta, idet de f.eks. ikke kan anvende grænseoverskridende likviditetsstyringsteknikker.

Vedrørende engrosmarkeder

5. støtter foranstaltningerne til at give emittenter mulighed for at rejse kapital på EU-basis (direktivet fra 1989 om prospekter og direktivet fra 1982 om periodiske oplysninger) af andre årsager end de i handlingsplanen fastsatte; førstnævnte direktiv trænger til en større revision, fordi definitionen af »EU-værdipapirer« er så bred, at alt kan betegnes som »EU-værdipapirer«, og fordi eksistensen af forenklede prospekter på investorens sprog i den medlemsstat, hvor værdipapirerne sælges, er væsentlige salgsredskaber; det andet direktiv trænger til revision, fordi det indre markeds krav om offentliggørelse er anderledes i dag;

6. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt (første prioritet) at forberede forslag til retsakter om en definition på »professionelle og ikke-professionelle investorer« med forbillede i arbejdet i Forum of European Securities Commission om »markedsmanipulation« og om revision af direktivet fra 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer;

7. mener, at de foreslåede foranstaltninger vedrørende firmaer bør ses i en bredere global kontekst og ikke blot som en følge af det indre marked; opfordrer derfor Kommissionen til at gøre rede for, hvilke faktorer der gør det tilrådeligt at revidere de gældende bestemmelser, samt til at forelægge en meddelelse, hvori den bedste praksis for virksomhedsledelse (benchmarking) analyseres, inden den fremsætter forslag om bindende regler eller frivillige henstillinger på dette område;

8. understreger, at Kommissionen på baggrund af de mange omstrukturingsprocesser inden for finanssektoren bør forelægge lovgivningsinitiativer om grænseoverskridende fusioner af aktieselskaber og om flytning af virksomheders hovedsæde, hvilket samtidig kræver en ændring af det 10. og 14. direktiv om selskabsret;

9. mener, at det haster med en ajourføring af de gældende direktiver om regnskabsaflægning, fordi disse direktiver giver mulighed for at registrere den samme transaktion på forskellig måde, alt efter hvilken jurisdiktion der vælges, og fordi de i kvalitet ikke kan konkurrere med de amerikanske bestemmelser om regnskabsaflægning;

Torsdag, den 13. april 2000

10. bemærker den manglende opmærksomhed over for de problemer, som bankernes engroskunder, der både omfatter små og mellemstore virksomheder og virksomhedskoncerner, står over for, idet de retslige og administrative transaktionsomkostninger stadig er meget høje i eurozonen sammenlignet med det indenlandske marked;

11. mener, at direktivet fra 1976 om forsikringsmæglere bør ajourføres, således at forbrugerbeskyttelsen fremmes, og der fastlægges ensartede regler om bl.a. registrering, finansiel sikkerhed og informering af forbrugerne; desuden bør kravene til solvensmargen i forsikringsdirektiverne ændres; kræver i denne forbindelse, at forslaget om ændring af direktivet om forsikringsmæglere får førsteprioritet snarere end den andenprioritet, som er fastsat i handlingsplanen;

12. tilslutter sig ECB's synspunkt om, at Rådet uberettiget har forsinket vedtagelsen af direktivet om overtagelsestilbud, vedtægterne for Det Europæiske Selskab og direktivet om afvikling og likvidering af banker, og henviser følgelig til sin beslutning af 4. maj 1999, hvori det beklagede, at man ikke var nået længere med vedtagelsen af disse afgørende direktiver til trods for stor støtte fra medlemsstaternes side;

13. henviser til sin holdning af 4. maj 1999, hvori det støtter de enkelte fondsbørsers bestræbelser på at rationalisere systemerne, men mener, at fastlæggelsen af nye procedurer, som er særligt tilpasset de elektroniske hjælpemidler, vil føre til konsolidering og større effektivitet samt adgang for små og mellemstore virksomheder til risikovillig kapital.

Vedrørende detailmarkeder

14. påpeger, at de foranstaltninger i handlingsplanen, der har til formål at indføre åbne og sikre detailmarkeder, ikke er de foranstaltninger, som Parlamentet ønsker; opfordrer derfor Kommissionen til at meddele Parlamentet sin holdning til kodificering af information til købere, til bedste praksis i forbindelse med realkreditlån, til almenvellet i forsikringssektoren og til et indre marked for betalinger;

15. påpeger, at forskellige nationale bestemmelser præger detailmarkedet for finansielle ydelser, og at forbrugerne således nægtes adgang til et bredere udvalg og billigere ydelser; glæder sig derfor over de forskellige forslag, som Kommissionen har fremsat med det formål at give forbrugerne de nødvendige midler til aktivt at gøre brug af det fælles finansielle marked;

16. bifalder Kommissionens initiativ til at foretage en dybtgående analyse af forbrugerbeskyttelsesreglerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser og understreger betydningen af at skabe en harmonisk balance mellem princippet om liberalisering af markedet og princippet om beskyttelse af forbrugerne, hvilket er absolut nødvendigt for at give systemet den nødvendige effektivitet; understreger desuden, at det fælles beskyttelsesniveau under alle omstændigheder må fastlægges på grundlag af de højeste standarder;

17. fastholder sin tidligere holdning, som fremgår af dets beslutning af 4. maj 1999, om at åbne og sikre detailmarkeder forudsætter et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, hvilket vil sige passende instrumenter (offentliggørelse af oplysninger), harmonisering af regler for den bedste praksis, som bør anvendes af virksomheder (såsom regler vedrørende passende identifikation af kunder og opfyldelse af kontraktlige forpligtelser) og effektive beskyttelsesordninger (tvistbilæggelses- og garantiordninger); føler sig derfor ikke overbevist af Kommissionens hensigt om blot at opbygge et »EU-dækkende klagenetværk (omfattende en ombudsmand for finansielle tjenesteydelser)«;

18. anmoder Kommissionen om at forelægge Parlamentet en meddelelse, hvoraf det fremgår, om det eksisterende regelværk for elektronisk handel i EU sammenlignet med den eksisterende lovgivningsramme i USA udgør en retfærdig og sikker ramme for virksomheder og borgere, og hvorvidt den nuværende lovgivning løser ansvarsspørgsmålet, og om Internet-udbydere, som tilbyder verdensomspændende ydelser, bør underlægges bestemmelser fastsat på EU-plan eller på internationalt plan;

Torsdag, den 13. april 2000

19. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for et EU-direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med finansielle tjenesteydelser baseret på passende udsnit af den eksisterende EU-lovgivning såsom udvikling af investeringsservicedirektivet (navnlig artikel 11 heri om regler for god forretningsskik i forbindelse med levering af tjenesteydelser), grænseoverskridende pengeoverførsler (97/5/EF)⁽¹⁾ og Kommissionens henstilling om udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet (98/257/EF)⁽²⁾ samt investorgarantiordninger (97/9/EF)⁽³⁾;

20. mener, at grænseoverskridende betalinger bør gøres lettere og billigere til fordel for forbrugerne, og at Kommissionen snarest bør vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at sænke omkostningerne for forbrugerne efter indførelsen af euroen i 11 medlemsstater;

21. tilslutter sig varmt Kommissionens indfaldsvinkel med at tilskynde til en direkte dialog mellem udbydere af finansielle tjenesteydelser og forbrugerne i forbindelse med fastlæggelsen af fælles bestemmelser vedrørende den information, der skal stilles til rådighed for forbrugerne; anmoder imidlertid Kommissionen om fortsat at udvise årvågenhed i hele denne proces, således at den kan gribe ind i tide, bl.a. med lovgivningsmæssige aktioner — hvis dette skulle vise sig nødvendigt — under særlig hensyntagen til forskellene mellem parterne for så vidt angår deres viden på dette område;

22. opfordrer til udvikling af en moderne betalingsinfrastruktur, som kan muliggøre effektive, sikre og omkostningslave grænseoverskridende betalinger (med kreditkort), og understreger, at den nuværende situation, hvor grænseoverskridende betalinger (med kreditkort) medfører gebyrer, som langt overstiger de indenlandske overførselsgebyrer, er uacceptabel;

23. påpeger de omfattende muligheder for at udbyde finansielle tjenesteydelser til forbrugerne via Internettet, eftersom disse ydelser er særdeles velegnede til elektronisk handel; påpeger endvidere, at informationsrevolutionen indebærer omfattende muligheder for at åbne for grænseoverskridende handel med finansielle tjenesteydelser til privatpersoner og således øge konkurrencen inden for Unionen med deraf følgende fordele for forbrugerne i form af reducerede priser og øget udbud; opfordrer følgelig Kommissionen til hurtigt at opstille en effektiv lovgivningsramme for elektronisk handel og beklager, at den hidtidige udvikling har været så langsom; opfordrer især Kommissionen til at løse de nuværende uoverensstemmelser om foranstaltninger vedrørende privatretlig kompetence til erstatning af Bruxelles- og Romkonventionerne;

24. henleder Kommissionens opmærksomhed på nødvendigheden af at gennemføre særlige foranstaltninger mod svig og forfalskning i betalingsystemer og elektronisk handel;

25. fastholder betydningen af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i EU af de grundlæggende betingelser, der stilles til levering af grænseoverskridende finansielle tjenesteydelser, herunder tvistbilæggelsesprocedurer; understreger behovet for en effektiv ordning for bilæggelse af tvister med tredjelande.

Vedrørende tilsynsregler og overvågning

26. udtrykker begrænset tilfredshed med de foranstaltninger, der er anført i handlingsplanen, fordi de ikke omfatter tre vigtige aspekter af den fremtidige tilsyns- og overvågningsordning i EU:

- om långiveren i sidste instans vil få indflydelse på den pengepolitiske linje, når pengepolitikken er koncentreret på én institution, mens overvågningen forsat påhviler andre femten nationale institutioner, og når den generelle likviditetsvirkning skabes af skatteydernes midler, private midler fra banker eller andre markedsaktører;
- om den større formelle centralisering af tilsynet med alle kreditinstitutter via ECB, som er fastlagt i traktaten (artikel 105), bør videreføres, og i benægtende fald, hvordan en centraliseret indsats skal gennemføres, og af hvem, hvis der opstår behov herfor på grund af teknologiske ændringer og nye konkurrenceforhold, som begge dele er tendenser, der breder sig;

(¹) EFT L 43 af 14.2.1997, s. 25.

(²) EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.

(³) EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

Torsdag, den 13. april 2000

- om de »statsløse« finansielle grupper i Europa, som er et resultat af internationaliseringen, ophævelsen af mellemed og anvendelsen af avancerede kommunikationsnetværk, stiller spørgsmålstejn ved de traditionelle strukturer, inden for hvilke en sådan overvågning finder sted;
27. glæder sig over det høringsdokument, Kommissionen har forelagt om egenkapital inden for rammerne af G-10-landenes Basel-aftale, som begrundet en tilbundsgående analyse af et alternativt koncept for den lovmæssige kapital baseret på »internal rating«, idet der skal afklares vigtige spørgsmål såsom anerkendelse af kreditvurderingsinstitutter og den europæiske finansindustri konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen til at forelægge en grøn bog med en liste over direktiver, der skal ændres;
28. opfordrer Kommissionen til at forelægge en grøn bog om oprettelse af en børstilsynsmyndighed for EU (Euro-Sec) på linje med den amerikanske Securities and Exchange Commission (US-SEC); grønbogen bør fokusere på forskellene i lovbestemmelser eller tilsynsregler og praksis hos de femten europæiske myndigheder, på de problemer, som en securitisering og mindre anvendelse af finansielle mellemmand vil skabe for et effektivt tilsyn og en harmonisering af nationale strukturer for regulering/tilsyn;
29. opfordrer Kommissionen til at forelægge en grøn bog, hvori den analyserer behovet for oprettelse af et enkelt rådgivende forum for finansiell stabilitet i Europa, som skal have til formål at fremme et samarbejde og en samordning mellem europæiske tilsynsmyndigheder (bankvæsen, kapitalmarkeder og forsikring), som går ud over de fastlagte sektorgrænser og dækker alle former for finansielle tjenesteydelser;
30. understreger den kendsgerning, at udviklingen af fjernsalg kræver en styrkelse i hele Unionen af bestemmelserne om tilsynsprocedurer og indberetning med henblik på at beskytte forbrugerne, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at vedtage et direktiv om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser.

Supplerende foranstaltninger til optimering af markedet

31. fastholder sin holdning fra 4. maj 1999 om de hurtige lovgivningsprocedurer og de dermed forbundne betingelser; opfordrer derfor Kommissionen til at forelægge Parlamentet en »model« på en hurtig lovgivningsprocedure med fastsættelse af principper, omfang og andre væsentlige enkeltheder, hvormed lovgivningen kan holdes ajour;
32. mener, at proceduren med fælles beslutningstagning i medfør af artikel 251 i EF-traktaten snarest bør finde anvendelse i forbindelse med finansmarkederne under hensyntagen til bestemmelserne om det indre marked i artikel 95 i EF-traktaten;
33. mener, at oprettelse af et værdipapirusvalg bør høre under første prioritet, og at værdipapirudvalgets vigtigste arbejdsområder kunne være regler for notering, prospekter, insiderhandel og overtagelsestilbud samt regler for god forretningsskik i forbindelse med investeringsservice; fastholder sit synspunkt om, at sådanne udvalg ikke skal være forskriftsudvalg eller forvaltningsudvalg under komitologiproceduren;
34. mener, at handlingsplanen ikke oprindeligt forudsætter resultater med hensyn til beskatningsharmonisering; medgiver dog, at minimumsstandarder på beskatningsområdet vil bidrage til et optimalt marked for finansielle tjenesteydelser; anbefaler derfor en hurtig udjævning af skævheder i den skattemæssige behandling af værdipapirer, således at man nedbringer risikoen for konkurrenceforvriddning inden for EU og undgår kapitalflugt til skattely, som er beliggende inden for afhængige eller associerede territorier, hvor visse medlemsstater har et særligt ansvar, eller til tredjelande, som har en stor tiltrækningskraft på kapital fra Unionen;
35. understreger, at oprettelsen af et indre marked for supplerende pensionsfonde bl.a. kræver ensartede spilleregler på fællesskabsplan, at der indføres regler for den skattemæssige behandling af grænseoverskridende betalinger fra immigranter, at de skattemæssige hindringer for grænseoverskridende investeringer fjernes samt skattefritagelse for de indbetalte bidrag og senere beskatning af ydelserne i det land, hvor modtageren har sin bopæl;

Torsdag, den 13. april 2000

36. anmoder Kommissionen om i 2002 at forelægge Parlamentet en situationsrapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fremsat forslag om i handlingsplanen og i denne beslutning;

*
* * *

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer.

23. Supplerende pensioner

A5-0053/2000

Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens meddelelse om et indre marked for supplerende pensioner – Resultater af høringerne i forbindelse med grønbogen om supplerende pensioner i det indre marked (KOM(1999) 134 – C5-0135/1999 – 1999/2131(COS))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse (KOM(1999) 134 – C5-0135/1999),
 - der henviser til Kommissionens grønbog af 10. juni 1997 om supplerende pensioner i det indre marked (KOM(1997) 283 – C4-0392/1997),
 - der henviser til Rådets direktiv 98/49/EF om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 30. april 1998 om forslag til Rådets direktiv om sikring af, at arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for den Europæiske Union, kan bevare deres supplerende pensionsrettigheder (KOM(1997) 486 – C4-0661/1997 – 1997/0265(CNS)) ⁽²⁾,
 - der henviser til direktiv 79/267/EØF ⁽³⁾, 90/619/EØF ⁽⁴⁾ og 92/96/EØF ⁽⁵⁾ om livsforsikringsvirksomhed,
 - der henviser til direktiv 85/611/EØF ⁽⁶⁾ og 88/220/EØF ⁽⁷⁾ om investeringsinstitutter,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 47, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Økonomi og Valutaspørgsmål og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Retlige Anliggender og Det Indre Marked og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Lige Muligheder (A5-0053/2000),
- A. der konstaterer, at Kommissionen i sin meddelelse udelukkende beskæftiger sig med supplerende kapitalbaseret pension, og at formålet med lovgivningsinitiativer, der kan afledes heraf, ikke vil være at iværksætte strukturelle ændringer i nationale pensionsordninger,
- B. der henviser til, at de supplerende pensioners struktur afhænger af den pågældende stats grundlæggende ordning (under søjle 1), som i mange medlemsstater er baseret på nationale generationsaftaler og i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence, og som bifalder, at medlemsstaterne søger at finde ud af, hvordan de statslige ordningers bæredygtighed kan sikres på baggrund af de stigende omkostninger,

⁽¹⁾ EFT L 209 af 25.7.1998, s. 46.

⁽²⁾ EFT C 152 af 18.5.1998, s. 65.

⁽³⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 330 af 29.11.1990, s. 50.

⁽⁵⁾ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3.

⁽⁷⁾ EFT L 220 af 19.4.1988, s. 31.